

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 182/04-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť ATOS – V. A., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. D. K., Advokátska kancelária, Ž., vo veci porušenia základného práva podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 37 ods. 2 a čl. 41 Listiny základných práv a slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. PU-2125-99-56 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť ATOS – V. A. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júla 2004 doručená sťažnosť ATOS – V. A., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. K., Advokátska kancelária, Ž., vo veci porušenia základného práva podľa čl. 47 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 37 ods. 2 a čl. 41 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. PU-2125-99-56.

Právny zástupca sťažovateľa v sťažnosti uviedol, že:

„V zastúpení klienta V. A. v súlade s ustanovením čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v záujme ochrany jeho práv, podávame sťažnosť proti nekonaniu Generálnej prokuratúry v konaní č. j. PU-2125-99-56, ktorým bolo porušené základné právo chránené Ústavou v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a §§ 41 a 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobody na umožnenie poskytnutia kvalifikovanej ochrany procesných práv a povinností občana.

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 08. 06. 1998 spisová značka 2 T-324/97, ktorý bol zmenený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. 10. 1998 spisová značka 7 TO 599/98 bol obžalovaný M. D. zaviazaný k náhrade škody vo výške 733 700,- Sk vo vzťahu k poškodenému V. A.

Odporca (odsúdený) napriek podmiennečnému odsúdeniu svoj záväzok zaplatiť škodu neplnil.

Na základe uvedeného rozsudku poškodený V. A. ako navrhovateľ začal exekučné konanie, kde bolo zistené, že odsúdený odporca zbavil sa svojho majetku v prospech svojej rodiny a exekúciu nebolo z čoho vykonať. Podľa názoru sťažovateľa (poškodeného) zbaviť sa svojho majetku odporcovi napomohla prokuratúra tým, že na hlavnom pojednávaní nežiadala zaistiť majetok nadobudnutý trestnou činnosťou.

Sťažovateľ dňa 04. 10. 1999 podal podnet na podozrenie z trestnej činnosti poškodenia veriteľa. Bolo zistené súkromnou cestou, že odsúdený M. D. uskutočnil prevod členských práv svojho bytu a bez zdanenia uvedeného prijal čiastku vyššiu ako jeden milión korún.

O uvedenom postupe bola informovaná aj Finančná polícia SR.

Okresnou prokuratúrou v Žiari nad Hronom bolo mu vrátené trestné oznámenie s tým, že žiadny trestný čin ani priestupok nebol zistený.

Dňa 17. 01. 2000 bol podaný podnet na preskúmanie postupu a rozhodnutia Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom č. j. PU-2125-99-56 na Generálnu prokuratúru SR.

Odpovedala Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici pod zn. 1 Kn-2018/00 s tým, že podnet je nedôvodný

Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal sťažnosť Generálnej prokuratúre SR, ktorú niekoľkokrát urgoval a Generálna prokuratúra do dnešného dňa zostala nečinná a to

napriek tomu, že k vybaveniu sťažnosť bola jej odstúpená aj prípisom Ministerstva spravodlivosti SR č. j. 16 287/2003-61/D-1098.

Posledná žiadosť o oznámení v akom štádiu konania sa predmetná vec nachádza bola na Generálnu prokuratúru SR zaslaná dňa 20. 05. 2004 a opäť zostala bez povšimnutia.

Sťažovateľ považuje postup prokuratúry, a to nežiadanie zaistenia majetku odsúdeného na hlavnom pojednávaní a odmietnutie trestného oznámenia na marenie výkonu súdneho rozhodnutia za porušenie jeho práv a slobôd. Myslí si, že ich konanie a to nezabezpečenie majetku získaného trestnou činnosťou, neprijatie podnetu keď odsúdený bol v podmienke a neplnil si povinnosť náhrady škody s tým, že vedome zbavil sa svojho majetku s úmyslom zabrániť exekúcii, dlhodobým nevybavením sťažností proti rozhodnutiu prokuratúry nižšieho stupňa, spôsobilo mu značnú škodu a to nielen na priznanej istine, ale už i na súdne priznaných úrokoch, o to viac, že žalovaný po celú dobu podmieneného výkonu trestu nebol donútený svoj záväzok z trestnej činnosti uhradiť a v súčasnosti zomrel.

Máme za to, že postupom Okresnej, Krajskej a Generálnej prokuratúry SR boli porušené práva dané mi ustanoveniami § 41 a § 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako i čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a to predovšetkým právo na kvalifikovanú ochranu práv a povinností občana, čím mu bola spôsobená značná škoda, najmenej v rozsahu priznanom právoplatnými rozhodnutiami.

S odvolaním sa na naše tvrdenia a predložené dôkazy, žiadame konanie a postup prokuratúr prehlásiť za protiústavný, poškodzujúci práva sťažovateľa a priznať mu primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu právoplatne priznaných súdnych nárokov“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra).

Sťažovateľ namietal porušenie čl. 47 ods. 2 ústavy a čl. 37 ods. 2 listiny, ktoré garantujú právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi

alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom, ako aj spoločné ustanovenia zakotvené v čl. 41 listiny.

Porušenie označených základných práv sťažovateľ namietal postupom (nekonaním) generálnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. PU-2125-99-56. Z obsahu sťažnosti však nevyplýva priama súvislosť medzi označenou nečinnosťou generálnej prokuratúry a označenými základnými právami, pretože prokuratúra neposkytuje právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 ústavy a čl. 37 ods. 2 listiny.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde predmetnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2004